

Disney

MICKEY MOUSE

CONTES DE NADAL

CONTES DE NADAL

Estrella Polar

ÍNDEX

EL CONTE DE NADAL D'EN MICKEY 4

L'ARBRE DE NADAL
DE L'ÀNEC DONALD 104

EL REGAL DE REIS
D'EN MICKEY I LA MINNIE 154

EL DESIG NADALENC D'EN
JOANET, EN JAUMET I EN JORDINET... 204

EL CONTE DE NADAL
D'EN MICKEY

UNA NIT DE NADAL
de fa molt de temps, una espessa capa
blanca cobria els carrers de Londres.
Els flocs de neu queien suaument i acaronaven la cara
de la gent que tornava a casa amb els regals de Nadal.

Però hi havia una persona que no pensava ni en arbres de Nadal, ni en regals. Ni tampoc es fixava en la decoració nadalenca de les cases.

El seu nom era Ebenezer Scrooge.

L'Scrooge, fent mala cara, es va allunyar d'un grup que cantava nadales.

—Un penic per als pobres?

—li va demanar un d'ells.

—Bah! Ximpleries! —va contestar l'Scrooge.

Ell no donava mai ni un sol penic a ningú. Sempre havia pensat que, si els pobres volien ser rics, havien de treballar tant com ell.

A l'oficina de l'Scrooge hi havia el seu ajudant,
en Bob Cratchit, que estava molt enfeinat.

—*Atxim!* —va esternudar en Cratchit.

Feia tant de fred que fins i tot la tinta de la ploma
s'havia congelat. Va pensar que al senyor Scrooge no
li faria res que fes servir un trosset de carbó.

En Cratchit va obrir
l'estufa amb molta cura.
Tot just quan anava a
tirar-hi el trosset de
carbó, la porta de l'oficina
es va obrir de bat a bat i

l'Scrooge va entrar
bruscament.

—Què et penses que fas amb aquest tros de carbó? —va cridar a en Cratchit.

—In-intentava descongelar la tinta —va quequejar en Cratchit.

Però a l'Scrooge això no li importava gens ni mica.

—Ja en vas gastar un tros la setmana passada —li va dir—.

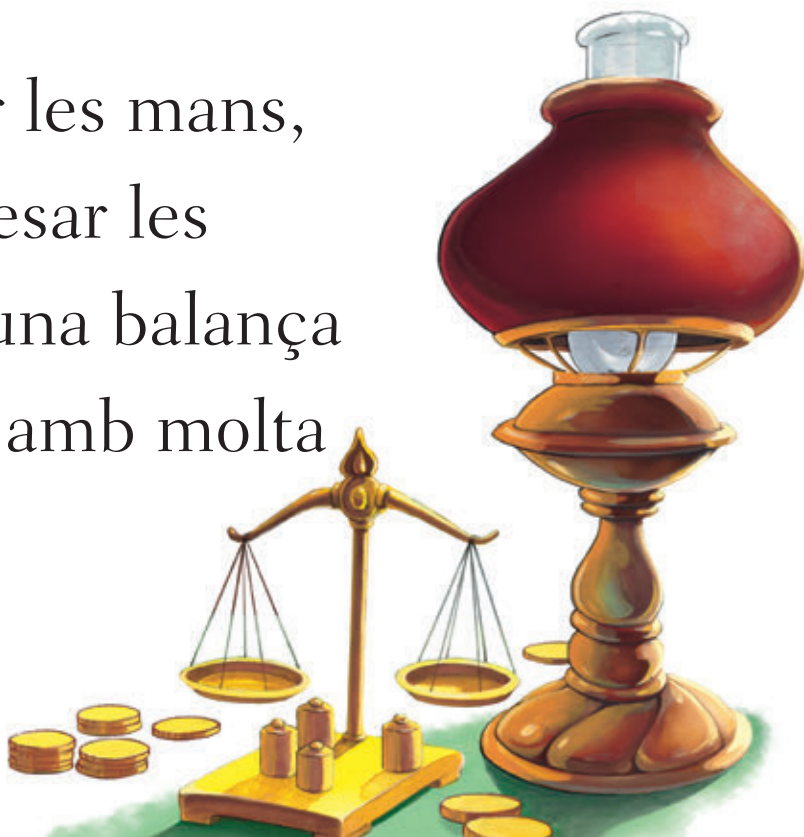
Ara torna
a la feina,
Cratchit!

En Cratchit va tornar a posar-se a copiar documents. El vell Scrooge es va asseure a l'escriptori i es va posar a fregar amb molta afició les seves monedes d'or. No va parar fins que les va deixar ben lluent.

Es va fregar les mans, content, va pesar les monedes en una balança i les va apilar amb molta cura damunt la taula.

Llavors la porta es va obrir de cop.

—Bon Nadal! —va exclamar en Fred, el nebot de l'Scrooge—. Bon Nadal, oncle!

—Bah! Ximpleries!

—va bufar l'Scrooge—.

Què és el que té de bo?

Et diré què és el Nadal:

un dia més de
feina, normal
i corrent.

—Però, senyor,
el Nadal és temps
de generositat.
És temps per
estar amb la
família —li va intentar
explicar en Cratchit.

—Això només són ximpleries!

—va remugar l'Scrooge.

En Fred va convidar el seu oncle al sopar de Nadal.
L'Scrooge s'hi va negar i el va fer fora de l'oficina a
empentes.

Al cap d'una estona, en Bob Cratchit
va mirar el rellotge i es va aixecar de la
cadira.

—Va dos minuts
avançat —va etzibar l'Scrooge—.
Bé, tant se val. Pots plegar.

—O-oh, gràcies, senyor —va barbotejar
en Cratchit, sorprès.

—I suposo que demà voldràs fer festa —va dir cridant l'Scrooge—. Però demà passat et vull aquí ben d'hora.

—Gràcies, senyor Scrooge! —va exclamar en Cratchit.

Va agafar una bossa amb roba bruta de l'Scrooge i se'n va anar, però abans de sortir li va desitjar un bon Nadal.
